

Bilag 2.

Socialministeriet.

København, den 27. November 1934.

Under Henvisning til det ærede Udvalgs Skrivelse af 22. d. M. og det dermed fulgte Spørgsmaal (F. 66-1) navnlig om, hvorledes en Fordeling af de i Lovforslagets § 1, Stk. 1, nævnte Midler i Forhold til Kommunernes Antal af nydende Sygekassemedlemmer pr. 1. Oktober 1934 vil ytre sig i Forhold til Lovforslagets Fordelingsregler, skal Socialministeriet næst hoslagt at oversende en fra Direktøren for Sygekassevæsenet indhentet Erklæring af 23. d. M. meddele følgende:

Opgjort paa Grundlag af de i Direktoratets Skrivelse indeholdte anslaaede Tal — det bemærkes, at disse alene omfatter *ubemidlede* nydende Medlemmer af de anerkendte Sygekasser — vilde de paagældende 3 Kommuner, saafremt Fordelingen foretoges efter den foran nævnte Fordelingsregel, erholde følgende Statstilskud:

Odense: ca. 74 475 Kr.

Otterup: ca. 1 746 Kr.

Øster-Vester Alling: ca. 803 Kr.

Efter Lovforslagets Fordelingsregel vilde de samme 3 Kommuner efter en af Ministeriet foretagen foreløbig Beregning (paa Grundlag af Udgiftstallene efter §§ 6 og 7, Stk. 2, i Loven af 30. April 1933) erholde:

Odense: ca. 107 753 Kr.

Otterup: ca. 592 Kr.

Øster-Vester Alling: ca. 54 Kr.

I Tilknytning til foranstaaende Oplysninger finder Ministeriet Anledning til at udtale følgende:

En Fordeling efter Antallet af ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer vilde formentlig kun være retfærdig, hvis der kunde formodes i samtlige Kommuner at være nogenlunde det samme Forhold mellem Antallet af Sygekassemedlemmer og Antallet af egentlig trængende. Men man kan formentlig gaa ud fra, at dette Forhold er meget varierende i de forskellige Kommuner. Navnlig vil der formentlig i en Del Kommuner være en forholdsvis meget stor Procentdel af Befolkningen, der er aktivt sygeforsikret, men kun et ubetydeligt Antal egentlig trængende. — I denne Forbindelse maa det dernæst erindres, at ogsaa Rentenydere hører til den Kreds af Personer, til hvem der kan uddeles Kød kort, men at en forholdsvis meget stor Procentdel af disse Rentenydere ikke (længere) er nydende Sygekassemedlemmer.

Naar Ministeriet har foreslaaet at foretage Fordelingen paa Grundlag af de faktiske Udgifter efter §§ 6 og 7, Stk. 2, i Loven af 30. April 1933, beror dette paa, at man har ment i disse Udgifter, hvis Størrelse oprindeligt er bestemt ved Antallet af arbejdsløse (§ 6) og af trængende i øvrigt (§ 7), at finde det nærmeste Udtryk for Antallet af trængende og Rentenydere i de forskellige Kommuner, som efter Forholdene lader sig opnaa.

Ved at lægge de *faktiske* Udgifter, der kunde være baade større og mindre end det til Raadighed stillede Statstilskud, til Grund maa det antages, at man kommer Trangen i den heromhandlede Forstand endnu noget nærmere end ved at regne alene med det for hver Kommune gældende *Maksimum for Statsrefusionen*.